

Nicolescu) și-a pierdut zâmbetul și credulitatea, *Mariska* (interpretată cu precizie și sensibilitate de Paula Ionescu) își vede speranțele spulberate, iar blajinul *Tót* (elaborat atent și nuanțat de Adrian Rățoi) ajunge capabil de crimă. Marius Cordoș (*Maiorul*) realizează o creație interesantă, construită pe asemănarea (fizică și patologică) cu Hitler. George Custură, Dan Săndulescu și Carmen Moruz creionează, uneori convingător,

roluri pitorești. Deși inegal, jocul actorilor rămâne principala calitate a montării.

Teatrul „Sică Alexandrescu” din Brașov – *Familia Tót de Örkény István*. Traducerea: Constantin Olariu. Regia: Kincses Elemér. Scenografia: Labancz Klára. Cu: Adrian Rățoi, Paula Ionescu, Mara Nicolescu, George Custură, Relu Sirițeanu, Marius Cordoș, Dan Săndulescu, Gabriel Săndulescu, Carmen Moruz, Silviu Oltean. Data premierei: 1 aprilie 2000.

Irina IONESCU

Sfârșit de stagiune la Teatrul de Stat Arad

În condițiile în care costurile unui turneu se ridică la sume exorbitante, iar distanțele, uneori, foarte mari, nu permit organizarea reprezentațiilor speciale pentru criticii de teatru și jurnaliștii specializați în domeniul teatral – ce, în marea lor majoritate, sunt de găsit la București –, teatrele de provincie riscă să iasă treptat din atenția mass-media.

Situația devine și mai gravă atunci când nu există nici corespondenți locali la marile cotidiene sau reviste de specialitate, când nu se relatează constant sau chiar deloc în paginile presei centrale despre activitatea teatrelor în cauză.

Anul acesta, Teatrul de Stat Arad ar fi avut și el o soartă similară, dacă situația nu ar fi fost salvată în ultimul moment prin organizarea unei zile de „teatru-maraton”, „o zi de vară până-n seară” în care au fost programate trei spectacole considerate drept reprezentative pentru stagiunea 1999–2000. Este vorba despre: *Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte*, dramatizare de Eduard Covali după basmul lui Petre Ispirescu, în regia lui Ștefan Iordănescu; *Apropo, ați chemat pompierii?*

spectacol inspirat de piesa *Telegrama* a lui Aldo Nicolaj, în regia Lianeii Didilescu; *Pe multe de șuriu* de George Astaloș, în regia lui Sabin Popescu.

Prima dintre aceste montări a avut premiera anul trecut, dar a fost reluată și în actuala stagiune, existând convingerea că este foarte bună. Mi s-a părut mult prea „înflorită” cu datini și obiceiuri tradiționale și, în plus, neunitară ca stil.

Apropo, ați chemat pompierii? – un *one-man-show* cu Zoltan Lovas – este realizat interactiv (atenție, însă: interactivitatea funcționează atâta timp cât spectatorii cooperează și nu trebuie susținută, sub nici o formă, prin bruscarea acestora, prin crearea unei stări de disconfort fizic sau psihic, fie el cât de mic, și scoate în evidență foarte mult calitățile artistice, disponibilitățile protagonistului, dar nu prea trece pragul exercițiului, al improvizațiilor, al căutărilor.

În lipsa unei săli-studio, *one-man-show*-ul a fost prezentat într-un spațiu special amenajat pe unul dintre culoarele teatrului, perimetru în care se preconizează să funcționeze, într-un viitor apropiat și o astfel de sală. Proiectul există și ar trebui să fie dus la bun sfârșit pentru ca teatrul să funcționeze, în continuare, în condiții de normalitate.

Tot nevoia creării unei alternative a dus, la Arad, și la realizarea spectacolului *Pe multe de șuriu*. Deși aparține teatrului, montarea se joacă pe ringul de dans al unuia dintre bar-cluburile orașului. Ea

le prilejuiește astfel arădenilor înregistrarea unei premiere absolute la capitolul „teatru în spații neconvenționale”. Dacă modul de prezentare a spectacolului deschide un drum, este un început lăudabil, din punct de vedere artistic există destul de multe lucruri care lasă de dorit: scenariu „nefinisat”, patetism deplasat, mulți decibeli în plus ș.a.

Fără să fi produs impresii deosebite, stagiunea 1999–2000 (redușă la cele trei spectacole amintite) demonstrează însă că Teatrul de Stat Arad deține un potențial artistic foarte bun, că este deschis oricărei inițiative, că se gândește foarte serios la teatrul secolului viitor. Propunerile, proiectele artiștilor nu ar trebui să lipsească astfel nici ele.

Teatrul de Stat din Arad:

Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte de **Eduard Covali**, după basmul lui **Petre Ispirescu**. Regia: Ștefan Iordănescu. Scenografie și costume: Doru Păcurar. Muzica: Ilie Stepan. Mișcare scenică: Sorin Batică. Cu: Costin Găvază, Ioan Peter, Adriana Ghiniță, Mariana Tofan, Dorina Darie, Mariana Dănilă, Liliana Balica, Carmen Butariu, Călin Stanciu, Bogdan Costea, Constantin Florea, Alexandru Bairactaru, Doru Nica, Florin Covalciuc, Vladimir Crîznic. Data premierei: 30 mai 1999.

Apropo, ați chemat pompierii? spectacol inspirat de piesa *Telegrama* a lui **Aldo Nicolaj**. *One-man-show* cu **Zoltan Lovas**. Regia: Liana Didilescu. Scenografia: Onisim Colta. Mișcare scenică: Maura Stoica. Pregătire muzicală: Manina Pataki. Data premierei: 24 martie 2000.

Pe multe de șuriu de **George Astaloș**. Regia: Sabin Popescu. Scenografia: Doru Păcurar. Muzica: Ilie Stepan. Distribuția: Doru Nica, Călin Stanciu, Adelin Ghionghiosan. Data premierei: 11 mai 2000.

Zoltan Lovas